

Lov er bleven givet eller ikke, naar der ikke sørges for, at dens Forrifter overholdes, og jeg kan derfor meget godt begribe, at alle de, som villevingaae en af Rigsdagen givne og af Kongen functioneret Lov om Fiskeri i Limfjorden, ville føle sig ubehageligt berørte derved, at Bestemmelserne ikke blot staae paa Papiret, men ogsaa gjøres gjældende i det virkelige Liv, og at de Paagjældende ville føle dem som en Tvang. Der er ingen Lovbestemmelse, ingen Lovforfrist, hvis Overholdelse og Efterlevelse ikke fremtræder som en Tvang for dem, der ville omgaae den; en Control maa finde Sted; at den kan være ubehagelig, er ganske vist, men derfor kan den ikke undværes. Jeg skal desuden gjøre opmærksom paa, at det netop er hensigtsmæssigt, at Controllen ogsaa faaer Tilsyn med „Rullen“, da denne er bleven brugt som Oplagssted for ulovlige Fiskeredstaber. Jeg skal dertil føie, at jeg ikke antager, at det ærede Thing vil lade sig kysse af den af en æret Rigsdagsmand (Madsen) i Udsigt stillede Forøgelse af Udgifterne. Det har ikke været under Forhandling, at dette Tilsyn vilde foranledige nye Udgifter; men skulde Regjeringen komme med et saadant Forlangende, saa kan jo Rigsdagen til den Tid tage Spørgsmaalet under Overveielse; den fraskriver sig paa ingen Maade. Magten derved, at den gaaer ind paa denne Bestemmelse i Regjeringens Forslag. Sluttelig skal jeg bemærke, at jeg maa ansee enhver anden Maade at indrette Controllen paa for uhenigtsmæssig.

Schulin: Forinden jeg erklærer mig, om jeg vil tage Forslaget under Nr. 3 tilbage, skal jeg blot tillade mig en Bemærkning med Hensyn til hvad den ærede Minister før yttrede. Naar den ærede Minister sagde, at man vel maatte vogte sig for at give disse private Lodseiere Ret til Fiskeriet, da saa en Trebiemand kunde komme til og tage det; saa skal jeg bemærke, at der, efter min Mening, slet ikke vil være nogen stor Fare for, at denne Trebiemand kom og meldte sig; denne omtalte Trebiemand, Finansministeriet, kan nemlig heldigvis ikke saaledes uden videre Omstændigheder komme og tage det, men han maa jo tilvende sig det Gode, som han vil erhverve sig, ved Domstolene, og

efter min Overbeviøning vil denne samme Trebiemand bestinde sig i en stor Vilfarelse, hvad han ogsaa vilde blive overbevist om, naar han i den Forstand vilde hævde Limfjorden som Domaine. Jeg veed meget vel, at man i de sidste Aar har forsøgt at tilveiebringe en saadan Tilstand og paa et eller andet Sted at faae saadanne Concessioner, der i sin Tid skulde kunne paaberaabes som Grund for, at Domainerne virkelig havde Eneret over Limfjorden, som ellers over Domainejord. Jeg mindes f. Ex. i dette Dieblit, at da man vilde udvide Havnen eller Lodsepladsen ved Struer — saavidt jeg erindrer var det kun 10 Aen, man vilde udvide den — saa foranledigede det meget betydeligt Skriveri med det daværende Domainedirectorat, og dette svarede tilsidst: Ja, I maae gjøre den Udvidelse, naar I ville betale 1 Rb. om Aaret. Havnebestyrelsen i Struer gif ind paa at betale denne Daler, naturligvis ikke forbi den i allermindste Maade erkjendte Domainernes Ret til dette Vand, men fordi den meget hellere maatte betale denne Rb., end at Arbejderne skulde standse i den lange Tid, som det vilde være, inden Sagen kunde blive bragt tilende. Jeg vilde altsaa kun tillade mig at bemærke, at jeg ikke troer, at Faren var saa særdeles stor, om denne Trebiemand fik ifinde, hvad jeg dog tvivler paa, at melde sig angaaende denne Domaine. Det forekom mig ikke, at den ærede Minister udtrykte sig bestemt om, hvorvidt han, hvis Endringsforslagene under Nr. 2, 3 og 4 gif igjennem, absolut vilde modsætte sig Loven, eller med andre Ord, om han saa ikke vilde anbefale den til Sanction; tør jeg spørge, om det var Meningen?

Formanden: Naar Ministeren faaer Ordet, vil han kunne udtale sig derom.

Schulin: Ja, thi hvis det var Meningen, vilde jeg, ligesaa vel som den anden ærede Rigsdagsmand (Madsen), være nødt til at tage mine Forslag tilbage. Det er jo nemlig klart, at Limfjordsfiskeriet ved denne nye Lov faaer nogen mere Frihed, end det før har havt; de strenge Bestemmelser om dette Fiskeri blive noget formildede, og hvis man altsaa ved at holde paa disse Forslag foranledigede, at Loven